

редица съществени характеристики и специфики на ромската митология от гледна точка на пространствено-темпоралната ѝ определеност и пълнеж. Не зная да са правени у нас и изследвания, в които да се разкрива и осветлява проблемът за самата пространственост в митологичните представи и концепции, за това как тази пространственост рефлектира в семантично-знаковата органика на дадени постулати или в тъканта на тяхната мотивираща и обяснителна функционалност.

Струва ми се, че много могат да допринесат изучаването и обяснението на ролята и значението на съответни пространствени координати, които имат своята валидизирана позиция в ромската митология. Става дума за познание и третиране на различната знакова и смислова дефинитивност и функционалност на географските посоки – изток, запад, север и юг, както и на векторите на пространствеността – дясно и ляво, горе и долу, встрани и в центъра, напред и назад и др. Защото във всяка митологична система те са играли безспорно изключително голяма роля за кристализацията и историческото транслиране на етничния колорит, етничната уникалност и неповторимост на социалния субект. И същевременно са подчертавали определено сходство, общност, тъждественост и близост със семантично-семиотичните конфигурации, толерирани или репресирани в други митологични и етнично обогатени системи и наративи, в други митологични пространства. Защото са били свързани или са подчинявали на своята консеквентност „биографията“ на съответни граници в природнопространственото и социопространственото движение на субекта. Защото са отразявали неговите прерогативи и ограничения във и чрез пространствеността на неговите социални (в т. ч. и полови) роли, статусни атрибуции и др. под.

Струва ми се, че не по-малко плодотворни биха били и усилията на етнолингвисти и етносемиотици да открият и обяснят характера и особеностите на проекцията в различни лексикални пластове, говори и диалекти на циганския език на сакрализирани или на табуирани пространствени конфигурации, взети в техния директен и преносен изказ, смисловата акцентуация и интуитивната знакова определеност, които те формират и транслират в комуникативния акт.